

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ และการสั่งพัก
หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๗ (๙) มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการดำเนินการ ทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ และการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดีและหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานตาม มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ หมายความรวมถึงผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัย

“ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามกฎหมายให้รับ ราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในกระทรวง ทบวงกรมฝ่ายพลเรือน

"พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

"การสอบสวน" หมายความว่า การสอบสวนพิจารณากรณีข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

"ก.บ.ม." หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

"ก.อ.ม." หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการ ตามข้อบังคับนี้ มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาเริ่มต้น แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มของระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

หมวด ๑

การสอบสวนพิจารณา

ข้อ ๗ ข้าราชการผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัยหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่ากระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลันและต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนดจะไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

การดำเนินการทางวินัยกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่ไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ ๘ ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้แก่

(๑) อธิการบดี

(๒) คณบดี หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สำหรับข้าราชการที่สังกัดคณะ หรือหน่วยงานนั้น

(๓) ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง สำหรับข้าราชการที่สังกัดกอง หรือหน่วยงานนั้น

ในกรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๙ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยแต่งตั้งจากข้าราชการ หรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา หรือบุคคลภายนอกที่มีความรู้ ความสามารถด้านกฎหมาย หรือด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาในวันออกคำสั่งแต่งตั้ง และกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

คณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องมีปริญญาทางกฎหมาย

การพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้นำข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และ ข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่กระทบถึงการที่เข้ารับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๑๐ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนและผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) โดยในคำสั่งให้ระบุด้วยว่าเป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๑ ท้ายข้อบังคับนี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งไม่กระทบถึงการที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๑ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่ได้รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาฉบับหนึ่งด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวนี้ได้ ให้ปิดสำเนาคำสั่ง (สว.๑) ไว้ ณ ที่อยู่หรือที่ทำงานของผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าพยาน โดยบันทึกวันเดือนปีที่ปิดไว้ด้วย และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

ในการแจ้งคำสั่งตาม (๑) วรรคหนึ่ง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วยว่ามีสิทธิคัดค้านผู้รับคำสั่งแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนได้ด้วย

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนและส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบตาม (๑) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

หมวด ๒

การคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๒ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา
- (๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดา มารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา
- (๕) มีเหตุอื่นใดซึ่งอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม
- (๖) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ผู้ถูกกล่าวหา
- (๗) เคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

การคัดค้านผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลพอรับฟังได้ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวไว้ด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบแล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่สั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในสิบห้าวัน ตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นคณะกรรมการสอบสวน โดยให้เลขานุการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการตามข้อ ๑๔ ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและให้นำข้อ ๑๒ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ ภายใต้บังคับข้อ ๙ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๕ กรณีที่ไม่มีเหตุคัดค้านตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง หรือมีเหตุคัดค้าน แต่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าเหตุการณ์คัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ตามข้อ ๑๒ วรรคสาม หรือข้อ ๑๓ แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับนี้ โดยผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้คณะกรรมการสอบสวนทราบและส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พร้อมเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

หมวด ๓

การสอบสวน

ข้อ ๑๖ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รับเรื่องตามข้อ ๑๑ (๒) แล้ว ให้ประธานกรรมการจัดประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแนวทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๑๗ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๒๓ และข้อ ๓๗ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการสอบสวนที่มาประชุมเลือกกรรมการสอบสวนคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๘ ในกรณีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และในระหว่างสอบสวนถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นที่ควรให้ผู้ถูกกล่าวหาพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวด ๑๑ ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อเสนอแนะให้มีการสั่งพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนต่อไป

ข้อ ๑๙ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเท่าที่จำเป็นประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกการทำงานของคณะกรรมการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมฟังการสอบสวน ยกเว้นบุคคลตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๙

ข้อ ๒๐ เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) ดำเนินการประชุมตามข้อ ๑๖ แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเท่าที่มีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๓)

(๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้เมื่อรวมระยะเวลาการสอบสวนทั้งหมดต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง ให้ประธานกรรมการรายงานเหตุความจำเป็นเพื่อขอขยายเวลาการสอบสวนต่อผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งเพื่อขอขยายเวลาการสอบสวนต่อนายกสภามหาวิทยาลัย และให้นายกสภามหาวิทยาลัยขยายเวลาได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ให้ยื่นคำขอยกก่อนสิ้นสุดระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และเมื่อรวมระยะเวลาการดำเนินการสอบสวนทั้งหมดต้องไม่เกินสองร้อยเจ็ดสิบวัน

ข้อ ๒๑ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนา หรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๒๒ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่ถูกกล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๑๖ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ทราบว่ามีสิทธิที่จะได้รับการแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๓

การแจ้งตามวรรคหนึ่งให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ห้ายข้อบังคับนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ฐานใด มาตราใด หากผู้ถูกกล่าวหา ยังคงยืนยันตามที่รับสารภาพให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๗ และข้อ ๓๘ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๒๓ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือสถานที่ติดต่อของผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบพร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ฉบับหนึ่ง และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันได้ดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวนี้ได้ ให้ปิดแบบ สว.๒ ไว้ ณ ที่อยู่หรือที่ทำงาน

ของผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าพยาน โดยบันทึกวันเดือนปีที่ปิด ไว้ด้วย และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้าต่อไป

ข้อ ๒๓ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๒ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ฐานใด มาตราใด แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ฐานใด มาตราใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ท้ายข้อบังคับนี้ โดยทำเป็นสองฉบับเพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับเก็บไว้ในสำนวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงภายในเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนหรือให้ถ้อยคำเพิ่มเติมรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเองหรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๓๗ และข้อ ๓๘ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงนัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำบันทึกที่มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ฉบับหนึ่งและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันได้ดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัดให้ถือว่า

ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวนี้ได้ ให้ปิดแบบ สว.๓ ไว้ ณ ที่อยู่หรือที่ทำงานของผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าพยาน โดยบันทึกวันเดือนปีที่ปิดไว้ด้วย และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๗ และข้อ ๓๘ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหามาขอให้อภัยคำ หรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๓๖ โดยมีเหตุผลอันสมควรให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๒๔ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๒๓ เสร็จแล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๘ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า จำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้มาเพิ่มเติม นั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้อภัยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหา นั้น ทั้งนี้ให้นำข้อ ๒๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้อภัยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว มีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือขอให้อภัยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาคนใหม่ตามข้อ ๓๖ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับและนำคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๒๖ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๒๗ ก่อนเริ่มสอบปากคำพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้อภัยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวน อาจมีความผิดตามกฎหมาย

ข้อ ๒๘ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน มิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้อภัยคำอย่างใด ๆ

ข้อ ๒๙ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน มิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน หรือกรณีที่มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธินำหมายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาฟังการสอบสวนได้ไม่เกินหนึ่งคน และต้องมีใช้บุคคลที่ถูกอ้างเป็นพยานของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ หมายความหรือที่ปรึกษาจะเสนอความเห็น ให้อภัยคำ หรือตอบข้อซักถามแทนผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ หรือแบบ สว.๕ ท้ายข้อบังคับนี้ แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นพยานหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้าให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ มิให้ชุดลับหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้วให้ใช้วิธีการขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่คณะกรรมการเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาพบคณะกรรมการสอบสวนแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกการทำงานของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๙ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๘

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกการทำงานของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๙ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๘

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่จะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ ประธานกรรมการจะรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการมอบหมายให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานเลือกข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่เห็นสมควรอย่างน้อยอีกสองคนมาร่วมเป็นคณะทำการสอบสวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะคณะกรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามข้อบังคับนี้ และให้นำข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๙ วรรคสอง ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ

สอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการผู้อื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าข้าราชการผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวนหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่าได้นำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๖ ในระหว่างการสอบสวนแม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓ และข้อ ๔๔ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามข้อ ๓๔ ต่อไป ทั้งนี้ให้ผู้บังคับบัญชาใหม่มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓ และข้อ ๔๔ ด้วย

ข้อ ๓๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติ ดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ฐานใด มาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๕๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ อย่างไร

(๓) กรณีสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผลการการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้แต่ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๕๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๓๓ เมื่อได้ประชุมพิจารณาตามข้อ ๓๗ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๖ ท้ายข้อบังคับนี้ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างไรบ้าง ในกรณีที่ไม่ได้สอบสวนพยานตามข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วิจัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยอย่างไรร้ายแรงหรือความผิดวินัยอย่างไรร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ฐานใด มาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๕๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งคำสารภาพต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

หมวด ๔

การพิจารณาสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๓๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓ และข้อ ๔๔

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดหรือไม่มีเหตุที่จะให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๗ สมควรยุติเรื่อง หรือกระทำความผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว

ในการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกหรือเห็นว่าควรให้ผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการตามมาตรา ๕๗ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาโดยเร็ว และเมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติประการใด ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๘ สั่งการให้เป็นไปตามนั้นโดยเร็ว

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือสภามหาวิทยาลัยเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิม เพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ หรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติม ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ และให้นำข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ต้องทำความเห็น

หมวด ๕

การแก้ไขการสอบสวนที่เสียไป

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๙ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๘ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไป เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง

(๒) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ วรรคสอง ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๓๒

ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๘ หรือสภามหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยาน หลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหา

ชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๓ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๘ หรือ สภามหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาส ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๓ ด้วย

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามข้อบังคับนี้ นอกจากที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ และข้อ ๔๓ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๘ หรือสภามหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไข หรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมีใช่สาระสำคัญ อันจะทำให้ เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจตามข้อ ๘ หรือสภามหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี จะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

หมวด ๖

การกำหนดโทษ

ข้อ ๔๕ ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาลงภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษด้วยก็ได้

ข้อ ๔๖ ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณากำหนดโทษปลดออก หรือไล่ออกตามความร้ายแรงของความผิด

ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการให้ลงโทษไล่ออก

ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัย ในกรณีดังต่อไปนี้ให้ลงโทษไล่ออกหรือปลดออก

- (๑) แก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ
- (๒) มีหน้าที่ออกข้อสอบแล้วเปิดเผยข้อสอบโดยมิชอบ
- (๓) แอบอ้างเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานทางวิชาการของตน
- (๔) ล่วงละเมิดทางเพศกับนิสิต นักศึกษา หรือนักเรียน
- (๕) ประพฤติซู้สาวหรือกระทำอนาจาร กับนิสิต นักศึกษาหรือนักเรียน ในกรณีร้ายแรง

ข้อ ๔๗ เหตุที่อาจนำมาพิจารณาลดหย่อนโทษตามข้อ ๔๕ และข้อ ๔๖ ได้แก่เหตุข้อใดข้อหนึ่งหรือ หลายข้อดังต่อไปนี้

- (๑) มีคุณความดีเป็นที่ประจักษ์มาก่อน
- (๒) รู้สำนึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น
- (๓) รับสารภาพการกระทำความผิดและชี้แจงข้อมูลพยานหลักฐานอันเกี่ยวกับการกระทำ ความผิดนั้นที่เป็นประโยชน์แก่การสอบสวนพิจารณา
- (๔) เหตุอื่นใดที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเห็นว่าควรนำมาพิจารณาลดหย่อนโทษ กรณีการลดโทษของข้อ ๔๖ วรรคสาม มิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

หมวด ๗
การส่งลงโทษ

ข้อ ๔๘ การลงโทษข้าราชการให้ทำเป็นคำสั่ง และในคำสั่งลงโทษให้ระบุว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยอย่างไรร้ายแรงหรืออย่างไรร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ฐานใด มาตราใด และระบุกรณีกระทำผิดกับเหตุผลในการกำหนดโทษไว้ด้วย ทั้งนี้ ให้แจ้งสิทธิหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งลงโทษหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการปฏิบัติราชการทางปกครองและกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครองด้วย

เมื่อได้มีคำสั่งลงโทษแล้วให้แจ้งให้ผู้ถูกลงโทษทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ มีคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๔๙ ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่

(๑) อธิการบดีที่มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้าและเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดเงินเดือนตามอัตราที่ ก.พ.อ. กำหนด

(๒) คณบดี หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้าและเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน หรือลดเงินเดือนตามอัตราที่ ก.พ.อ. กำหนด

ข้อ ๕๐ การสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดี โดยมติ ก.บ.ม. มีอำนาจสั่งลงโทษ

กรณีให้อธิการบดีกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยมติสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้สั่งลงโทษ

ข้อ ๕๑ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนตามข้อ ๔๙ มิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันที่ออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวด ๑๑ ถ้าหลักเกณฑ์ในหมวด ๑๑ กำหนดให้สั่งย้อนหลังได้ ก็ให้สั่งย้อนหลังได้

ข้อ ๕๒ การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการตามข้อ ๕๐ มิให้สั่งย้อนหลังไปก่อนวันที่ออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ได้มีคำสั่งให้พักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่พักราชการหรือวันที่ให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกและมีค่าพิพาทจนถึงที่สุดแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ต้องค่าพิพาทจนถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่ต้องค่าพิพาทจนถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่ได้มีการส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออกหรือไล่ออกกรณีเช่นนี้ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการ ตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๔) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ หรือ มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือ ไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๕) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้ออก จากราชการโดยถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการกรณีอื่นหรือได้รับอนุญาตให้ ลาออกไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(๖) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจาก ราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึง วันที่ผู้พ้นพ้นจากราชการ

(๗) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออก หรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลดออกหรือ ไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๕๓ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ จะสั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ ใ้หน้าข้อ ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๔ การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไป ถึงวันที่ลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษ ได้รับไปแล้ว

ข้อ ๕๕ การสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ตามข้อ ๕๓ และข้อ ๕๔ ให้นำข้อ ๔๘ มาใช้ บังคับโดยอนุโลม และให้ระบุมเหตุผลการสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ไว้ในคำสั่งด้วย

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่งที่มีสาระสำคัญแสดง เลขที่และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่ง ข้อความเดิมตามที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงและข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง แล้ว

ข้อ ๕๖ ข้าราชการผู้ใดถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัด พอที่จะสั่ง ลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ และเห็นควรสั่งให้ออกจากราชการ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณามีมติว่าหากให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ ราชการ ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ในกรณีที่ยังมีการตั้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้พิจารณารายงานการสอบสวนและเป็นผู้สั่งให้อธิการบดีออกจากราชการ โดยให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๕๗ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามข้อบังคับที่ใช้อยู่ก่อนข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ส่วนการพิจารณาสั่งการของผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๘

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้ว

ข้อ ๕๘ ข้าราชการผู้ใดพ้นจากราชการอันมิใช่เหตุตาย และมีกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนพ้นจากราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของข้าราชการผู้นั้นดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นพ้นจากราชการ

การดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาสอบสวนเป็นประการใดแล้วให้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณา หากเห็นว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี แต่หากปรากฏผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่ต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ก็ให้โทษเป็นพับไป

ในระหว่างที่ได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาหากปรากฏว่าผู้นั้นถึงแก่ความตาย ให้ยุติเรื่อง

หมวด ๙

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้เคยถูกกล่าวหาหรือกระทำความผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุ

ข้อ ๕๙ ข้าราชการผู้ใดเคยถูกกล่าวหาหรือกระทำความผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุแต่งตั้งให้รับราชการในมหาวิทยาลัย หากการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๘ (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นตามข้อบังคับนี้ แต่หากเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้รอผลการสืบสวนหรือสอบสวนจนเสร็จ เมื่อได้รับรายงานผลการสอบสวนแล้ว หากจะต้องสั่งลงโทษทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้นพิจารณาดำเนินการลงโทษต่อไป

หมวด ๑๐

การรายงานการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๖๐ เมื่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๘(๒) และ (๓) ได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้ใดแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาทั้งหมดต่ออธิการบดี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้พิจารณาดำเนินการเสร็จและให้อธิการบดีพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ของตนโดยเร็ว

ในกรณีที่อธิการบดีซึ่งได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง เห็นว่าการยุติเรื่องการงดโทษหรือการลงโทษเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้มีอำนาจสั่งลงโทษ เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น ลดโทษลงเป็นสถานโทษในอัตราโทษที่เบาลง งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนหรือ ยกโทษให้ถูกต้องหรือเหมาะสมตามควรแก่กรณี ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเดิมให้เป็นการถูกต้องเหมาะสมได้ด้วย และในกรณีที่เห็นว่าควรดำเนินการอย่างใดเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้ได้ ความจริงและยุติธรรม ก็ให้มีอำนาจดำเนินการหรือสั่งดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ การสั่งลงโทษหรือ เพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้นต้องไม่เกินอำนาจของตนตามข้อ ๔๙ (๒) และการเพิ่มอัตราโทษเมื่อรวมกับ อัตราโทษเดิมต้องไม่เกินอำนาจนั้นด้วย

เมื่อได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้นหรือลดโทษ เป็นสถานโทษที่เบาลง งดโทษหรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง อัตราส่วนโทษที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนเป็นอันยกเลิกหรือ อัตราส่วนโทษที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิก หรืออัตรา โทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

เมื่ออธิการบดีได้ดำเนินการทางวินัยหรือได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง และได้พิจารณาตามอำนาจ หน้าที่แล้ว หรือเมื่อผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการได้ ดำเนินการทางวินัยแก่อธิการบดีแล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว

หมวด ๑๑

การสั่งพักราชการและการให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๖๑ ในระหว่างการสอบสวนทางวินัยจะนำเหตุแห่งการสอบสวนมาใช้เป็นข้ออ้างในการ ดำเนินการใด ๆ ให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักราชการหรือสั่งให้ ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

การสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผลแห่งการสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ ออกจากราชการไว้ก่อนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๖๒ เมื่อข้าราชการผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ อธิการบดีจะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่ง อย่างไม่ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติ หรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และอธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

(๒) ผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๓) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขัง โดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุกเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๔) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖๓ การสั่งพักราชการให้สั่งพักได้ไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่กรณีที่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้ร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ม. และ ก.อ.ม. เห็นสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนกำหนดเวลาดังกล่าว ก็ให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ข้อ ๖๔ ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน ถ้าจะสั่งพักราชการให้สั่งพักทุกสำนวน

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่นก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๖๕ การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขัง โดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุมขัง หรือจำคุก

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันให้พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรจะต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๖๖ คำสั่งพักราชการต้องทำเป็นหนังสือ โดยระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพักตลอดจนกรณี และเหตุที่สั่งให้พักราชการ ทั้งนี้ ให้แจ้งสิทธิและระยะเวลาในการร้องทุกข์ไว้ในคำสั่งด้วย

เมื่อได้มีคำสั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักราชการแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ ด้วยโดยพลัน ในกรณีที่มิอาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่งให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำ การที่ผู้นั้นรับราชการอยู่และมีหนังสือแจ้งพร้อมส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาสิบห้าวันนับ แต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งพักราชการแล้ว

ข้อ ๖๗ เมื่อข้าราชการผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการ และผู้มีอำนาจตามข้อ ๘ พิจารณาเห็นว่า การสอบสวนอันเป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้ผู้นั้น ออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ให้นำข้อ ๖๓ ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ และข้อ ๖๖ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดย อนุโลม

การสั่งให้ข้าราชการตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือศาสตราจารย์ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจาก ราชการไว้ก่อน

ข้อ ๖๘ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักราชการไว้แล้ว ผู้มีอำนาจตามข้อ ๘ จะพิจารณาตามข้อ ๖๗ และอาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้ โดยสั่งให้ออกตั้งแต่วันที่พักราชการเป็นต้นไป ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๖๗ วรรคสามมาปฏิบัติโดยอนุโลม

ข้อ ๖๙ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักราชการหรือให้ออกจากราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้วให้ ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มี กรณีที่ต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่ง อื่นในระดับเดียวกับที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งนั้น ทั้งนี้สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมี คุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือ ศาสตราจารย์ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วให้อธิการบดี สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือ ตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกับที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออก

จากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือ ศาสตราจารย์ ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วให้อธิการบดีส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๔) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และได้พ้นจากราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว การลงโทษให้เป็นพับไป

(๕) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นแต่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้ว การลงโทษให้เป็นพับไป

(๖) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

(๗) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการก็ให้ยุติเรื่อง และให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

(๘) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

(๙) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีนั้นแล้ว ก็ให้สั่งให้ยุติเรื่อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๑๐) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งออกจากราชการตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๗๐ การออกคำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้มีสาระสำคัญตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามตัวอย่างท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๗๑ เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน หรือเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าวให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก

(นิรุทธ เกตุสิริ)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

หมายเหตุ : ประเด็นสำคัญ ๆ ที่แก้ไขข้อบังคับฉบับนี้ ประกอบด้วย

๑. ปรับปรุงแก้ไขให้ข้อบังคับที่ประกาศใช้ใหม่มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ เนื่องจากข้อบังคับฉบับที่ขอยกเลิกไป (ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐) เป็นข้อบังคับที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ฉบับเดียว

๒. การแก้ไขปรับปรุงได้ปรับแยกข้อบังคับฉบับเดิม (ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐) ที่มี ๗ หมวด ๑๑๐ ข้อ ออกเป็นข้อบังคับ ๒ ฉบับ คือ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ และการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๖๑ ฉบับนี้ ประกอบด้วย ๑๑ หมวด ๗๑ ข้อ และฉบับที่ ๒ เป็นข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบด้วย ๔ หมวด ๔๘ ข้อ

๓. เหตุผลสนับสนุนการปรับแยกเรื่องการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ออกไปเป็นข้อบังคับใหม่ เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๗/๑ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ คณะหนึ่ง เรียกว่า "ก.อ.ร." ให้ทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ตาม มาตรา ๖๒ และพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตาม มาตรา ๖๓ และออกข้อบังคับเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการจัดทำ ดังนั้นการดำเนินงานด้านการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ น่าจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขอีกพอสมควร การปรับแยกเป็นข้อบังคับเฉพาะออกมาจะทำให้การปรับปรุงแก้ไขในภายหลังกระทำได้สะดวกกว่า

๔. ประเด็นที่มีการเพิ่มหมวดและการปรับเลขข้อ นั้น เป็นการดำเนินการเพื่อจัดหมวดหมู่ของข้อบังคับให้สามารถสื่อสารได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้สั่ง

("ระบุค่านำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลผู้ลงนาม")

[ระบุตำแหน่งผู้ลงนามในคำสั่ง]

- หมายเหตุ ๑. การระบุชื่อและตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งบริหาร และตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุลตำแหน่งทางบริหาร และตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
๓. ในกรณีจำเป็นให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒

เรื่อง การสอบสวน "ระบุค่านำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา" ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่าง "พิมพ์ว่าร้ายแรง หรือ ไม่ร้ายแรง"

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง[ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง] ที่...../ "ตัวเลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง"
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ได้แจ้งและ
อธิบายข้อกล่าวหาให้"ระบุค่านำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา" ผู้ถูกกล่าวหาทราบดังนี้

"พิมพ์อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร"

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหา
มีสิทธิจะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำและชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

.....(ลายมือชื่อ).....เป็นประธานกรรมการ

("ระบุค่านำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลผู้ลงนาม")

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

("ระบุค่านำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลผู้ลงนาม")

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

("ระบุค่านำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลผู้ลงนาม")

ข้าพเจ้า"ระบุค่านำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา" ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้
แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา

("ระบุค่านำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลผู้ลงนาม")

หมายเหตุ ๑. ในกรณีที่เรียกผู้กล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ นี้ เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปี ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๒. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้กรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้บันทึกตามแบบ สว.๒ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

๓. กรณีไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๑. และ ๒. ได้ ให้ปิดแบบ สว.๒ ไว้ ณ ที่อยู่หรือที่ทำงานของผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าพยาน โดยบันทึกวันเดือนปีที่ปิด ไว้ด้วย และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว

๔. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาให้ คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ฐานใด มาตราใด หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

๕. ข้อความที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน

ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๒๓

เรื่อง การสอบสวน"ระบุคำนำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา" ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่าง "[พิมพ์ว่าร้ายแรง หรือ ไม่ร้ายแรง]"

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง[ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง] ที่...../ "ตัวเลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง" เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้"ระบุคำนำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา" ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึก การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๒ ลงวันที่เดือน.....พ.ศ.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จแล้ว จึงแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

.....(ระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ฐานใด มาตราใด)

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้).....

.....(ลายมือชื่อ).....เป็นประธานกรรมการ

("ระบุคำนำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลผู้ลงนาม")

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน"ระบุคำนำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา" ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่าง
"[พิมพ์ว่าร้ายแรง หรือไม่ร้ายแรง]"

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ข้าพเจ้า) "ระบุคำนำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา" อายุ.....ปี สัญชาติ.....
ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....
จังหวัด.....

ข้าพเจ้าทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง
"ระบุเรื่องที่ ถูกกล่าวหา ถ้าถูกกล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง"ตาม คำสั่ง
ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง] ที่...../ "[ตัวเลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง]" เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลง
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์
จริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำการใด
เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำแต่อย่างใด และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง หรือได้อ่านบันทึกถ้อยคำเอง
แล้ว (เลือกระบุตามความเป็นจริง) ขอรับรองไว้เป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า
คณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
("ระบุคำนำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลผู้ลงนาม")

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
("ระบุคำนำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลผู้ลงนาม")

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า"ระบุคำนำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา" ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้า

ข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ

("ระบุคำนำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลผู้ลงนาม")

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

("ระบุคำนำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลผู้ลงนาม")

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

("ระบุคำนำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลผู้ลงนาม")

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ

("ระบุคำนำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลผู้ลงนาม")

หมายเหตุ ๑. ให้ใช้แบบ สว.๔ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ ๒๒ วรรคสาม และ วรรคห้า ข้อ ๒๓ วรรคสาม และข้อ ๒๙

๒. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุ แห่งการกระทำไว้ด้วย

๓. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

๔. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ

๕. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน"ระบุคำนำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา" ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่าง
"พิมพ์ว่าร้ายแรง หรือ ไม่ร้ายแรง"

สอบสวนวันที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า"ระบุคำนำหน้า ชื่อ - ชื่อสกุลของพยาน]" อายุ..... ปี สัญชาติ..... ศาสนา.....อาชีพ
"ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุว่าตำแหน่งอะไร และสังกัดส่วนงานไหนด้วย"
อยู่บ้านเลขที่..... ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล
.....เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่องที่
"ระบุคำนำหน้า ชื่อ และชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา" ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่าง
"พิมพ์ว่าร้ายแรง หรือ ไม่ร้ายแรง" ตามคำสั่ง[ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง] ที่...../
"ตัวเลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง]" เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.
.....และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย
อาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนเป็นความผิดกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญให้สัญญาหรือกระทำการใด
เพื่อจูงใจข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง / ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว
(เลือกระบุตามความเป็นจริง) ขอรับรองไว้เป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการ
สอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน

("ระบุคำนำหน้า ชื่อ - ชื่อสกุลของพยาน")

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

("ระบุคำนำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลผู้ลงนาม")

รายงานการสอบสวน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสอบสวน "[ระบุคำนำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา]" ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่าง "[พิมพ์ว่าร้ายแรง หรือ ไม่ร้ายแรง]"

เรียน [ระบุตำแหน่งผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน]

ตามที่ได้มีคำสั่ง[ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง] ที่...../ "[ตัวเลข พ.ศ. ที่ออกคำสั่ง]" เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... เพื่อสอบสวน "[ระบุคำนำหน้า ชื่อ และ ชื่อ สก ล ผู้ ถูก ก ล่า ว ห า]" ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่าง "[พิมพ์ว่าร้ายแรง หรือ ไม่ร้ายแรง]" ในเรื่อง"[ระบุเรื่องที่ถูกล่าวหา ถ้าถูกล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง]"นั้น ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนการพิจารณาการลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ ๒๕๖๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ เสร็จแล้วจึงเสนอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก

"[ระบุว่ามีผู้ร้องเรียน หรือมีผู้รายงานว่าอย่างไร ในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใดให้ระบุไว้ด้วย]"
.....
.....
.....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ "[ระบุ คำ นำ น า ห น้ า ชื่ อ และ ชื่ อ ส ก ล ผู้ ถูก ก ล่า ว ห า]" ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วโดย "[ระบุว่าได้แจ้งและอธิบายให้ผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และได้แจ้งโดยวิธีใด]"
.....
.....
.....

๓. "ระบุคำนำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา" ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า "ระบุรายละเอียดการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วยเหตุผลใด"

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้ว ได้ความว่า [อธิบายว่าได้ความว่าอย่างไร]

"กรณีที่คณะกรรมการดำเนินการตามข้อ ๓๐ หรือ ๓๑ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่ทดสอบพร้อมทั้งเหตุผล"

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ "ระบุคำนำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา" ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....โดย [อธิบายวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา]

๖. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงข้อกล่าวหาหรือขอให้ถ้อยคำ หรือ ขอนำสืบแก้ไขข้อกล่าวหา แล้ว "ระบุคำนำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา" ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ให้ถ้อยคำ หรือการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา

"ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือการให้ถ้อยคำ" ⇒ ว่าจะอย่างไร และในกรณีที่ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวเนื่องจากเหตุผลอย่างไร และได้้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐาน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ความโดยสรุปว่าอย่างไร หรือไม่ได้มีการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวน ไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๓๐ หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๓๑ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่ทดสอบนั้นพร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณา ลงมติแล้ว เห็นว่า [สรุปข้อเท็จจริงและให้รายละเอียดที่ได้จากการสอบสวน] ⇒ เกี่ยวกับการกำหนดประเด็นและวินิจฉัย

(ตัวอย่างแบบฟอร์มเอกสาร และคำสั่งของมหาวิทยาลัย)

ที่ ศธ ๐๕๔๗(๓)/.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ถนนราชธานี อำเภอเมือง

จังหวัดอุบลราชธานี

๓๔๐๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ถูกกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัย

เรียน ประธานคณะกรรมการสอบสวน ("ระบุค่านำหน้า ชื่อ ชื่อสกุลของประธานกรรมการ")

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จำนวน.....ฉบับ

๒. เอกสารหลักฐานประกอบการสอบสวน จำนวน.....ฉบับ

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้สั่งแต่งตั้งท่านเป็นคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย รายละเอียด
ปรากฏในคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีที่ส่งมาพร้อมนี้ และในการสอบสวนนี้คณะกรรมการสอบสวน
จะต้องดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การ
สอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ และการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๖๑
โดยเคร่งครัด ขั้นตอนการปฏิบัติและสาระสำคัญที่ควรทราบดังนี้

๑. ในการสอบสวนครั้งแรก ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังนี้

๑.๑ เรียกผู้ถูกกล่าวหาามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ทราบ
โดยแจ้งให้ทราบด้วยว่าข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา กรณีใดเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา
ใด รวมทั้งแจ้งให้ทราบด้วยว่าในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหาามีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้อัยการหรือชี้แจงข้อกล่าวหาตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐาน
มาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

๑.๒ ถามผู้ถูกกล่าวหาว่า ได้กระทำผิดหรือไม่ อย่างไร

๒. ในการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาครั้งแรก ถ้าผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ หรือให้การรับสารภาพ
แต่คณะกรรมการการสอบสวนเห็นสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนนั้น

โดยละเอียด ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทั้งหมดเสียก่อน แล้วสรุปพยานหลักฐานเท่าที่มี ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ ลักษณะการกระทำเท่าที่ปรากฏอันเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ (ถ้าไม่แจ้งสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ส่วนการสอบสวนจะรับฟังไม่ได้) และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำชี้แจงข้อกล่าวหาตลอดจนนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาได้ภายในเวลาที่เวลาอันสมควร

๓. การสอบสวนครั้งที่สอง เป็นการสอบสวนเพื่อรับฟังการนำสืบข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา หลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว

๔. คณะกรรมการสอบสวนต้องทำการสอบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเท่าที่มี ภายในหกสัปดาห์ นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาแล้วเสร็จและคณะกรรมการสอบสวนต้องรวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในหกสัปดาห์ตั้งแต่วันที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ถ้ามีความจำเป็น ซึ่งดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดดังกล่าวไม่ได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันให้ประธานกรรมการรายงานเหตุให้ผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทราบ เพื่อดำเนินการต่อไป

๕. คณะกรรมการสอบสวนมีสิทธิได้รับเงินค่าสมนาคุณตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสอบสวนวินัยราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕

๖. เมื่อดำเนินการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้รายงานผลการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ธรรมรักษ์ ละอองนวล)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

งานวินัยและนิติการ

กองบริหารงานบุคคล สำนักงานอธิการบดี

โทรศัพท์ ๐-๔๕๓๕-๒๐๐๐ ต่อ ๕๑๒๖ , ๕๑๒๗

โทรสาร ๐-๔๕๓๕-๑๔๗๒ และ ๐-๔๕๓๕-๒๐๙๐

ที่ ศธ ๐๕๔๗(๓)/.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ถนนราชธานี อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี

๓๔๐๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย

เรียน กรรมการ ("ระบุคำนำหน้า ชื่อ - ชื่อสกุล")

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยปรากฏรายละเอียดตามคำสั่งที่ส่งมาพร้อมนี้ และในการสอบสวนนี้ คณะกรรมการจะต้องดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ และการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ธรรมรักษ์ ละอองนวล)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

งานวินัยและนิติการ

กองบริหารงานบุคคล สำนักงานอธิการบดี

โทรศัพท์ ๐-๔๕๓๕-๒๐๐๐ ต่อ ๕๑๒๖ , ๕๑๒๗

โทรศัพท์ ๐-๔๕๓๕-๒๐๐๐ ต่อ ๑๐๐๒

ที่ ศธ ๐๕๔๗(๓)/.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ถนนราชธานี อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี

๓๔๐๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย

เรียน กรรมการและเลขานุการ ("ระบุค่านำหน้า ชื่อ - ชื่อสกุล")

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยปรากฏรายละเอียดคำสั่งที่ส่งมาพร้อมนี้ และในการสอบสวนนี้ คณะกรรมการจะต้องดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ และการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ธรรมรักษ์ ละอองนวล)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

งานวินัยและนิติการ

กองบริหารงานบุคคล สำนักงานอธิการบดี

โทรศัพท์ ๐-๔๕๓๕-๒๐๐๐ ต่อ ๕๑๒๖ , ๕๑๒๗

โทรสาร ๐-๔๕๓๕-๑๔๗๒ และ ๐-๔๕๓๕-๒๐๙๐

ที่ ศธ ๐๕๔๓(๓)/...

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ถนนราชธานี อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี
๓๔๐๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย

เรียน "ระบุคำนำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา"

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้มีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น ทำการสอบสวนความผิดวินัยอย่าง"[พิมพ์ว่าร้ายแรง หรือ 'ไม่ร้ายแรง]"ของท่าน ปราบฏรายละเอียดตามคำสั่งที่ส่งมาพร้อมนี้
ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่จะต้องถูกสอบสวนทางวินัย จึงควรทราบแนวปฏิบัติ พอสังเขป
ดังนี้

๑. เมื่อท่านได้รับหนังสือฉบับนี้พร้อมคำสั่งแล้ว ให้ท่านลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานในคำสั่งฉบับหนึ่ง แล้วจัดส่งหลักฐานการรับทราบคำสั่งดังกล่าวกลับคืนไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีโดยเร็ว หากท่านไม่ยินยอมดำเนินการดังกล่าว เมื่อพ้น ๑๕ วันนับแต่วันที่ส่งคำสั่งดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีจะถือว่าท่านได้ทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

๒. เมื่อท่านได้ทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว หากปรากฏว่าประธานกรรมการ กรรมการ และเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการ ซึ่งมีเหตุอันจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและยุติธรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ และการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒ ท่านมีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้
คือ

๒.๑ รู้เห็นเหตุการณ์ในระหว่างกระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

๒.๒ มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

๒.๓ มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

๒.๔ เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา

หรือร่วมบิดา หรือร่วมมารดาของผู้กล่าวหา

๒.๕ เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ผู้ถูกกล่าวหา

๒.๖ มีเหตุอื่นใดซึ่งอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

๒.๗ เคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนของคู่กรณี

โดยให้ท่านทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร

๓. คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการสอบสวนท่านเป็น ๒ ระยะ คือ ในการสอบสวนระยะแรก คณะกรรมการสอบสวนจะเรียกท่านมาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ทราบ โดยแจ้งให้ทราบด้วยว่า ข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหากรณีใด เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรืออย่างไรร้ายแรง ตามมาตราใด รวมทั้งแจ้งให้ทราบด้วยว่า ในการสอบสวนนี้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำชี้แจงแก่ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ และคณะกรรมการสอบสวนจะถามท่านว่าได้กระทำผิดหรือไม่ อย่างไร ส่วนการสอบสวนระยะ ๒ จะทำในระยะเวลาที่กรรมการได้สอบสวนพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาที่มีให้ทราบ และจะถามท่านว่า จะยื่นชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าท่านจะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือให้ยื่นคำชี้แจงภายใน ๑๕ วันนับแต่วันได้ทราบสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๔. เมื่อคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนสรุปสำนวนเสร็จ ปรากฏว่าท่านสรุปมีความผิดทางวินัยและผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษท่าน หากท่านต้องการอุทธรณ์ท่านจะใช้สิทธิ์ต่อผู้มีอำนาจพิจารณาตามนัยมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๔.๑ ถ้าเป็นโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง คือ โทษลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน ภาคทัณฑ์ สำหรับข้าราชการ หรือ ทั้งโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและอย่างร้ายแรงสำหรับพนักงาน ต้องยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ม. หรือจะยื่นต่อผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ลงโทษท่านภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษตามนัยมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๔.๒ ถ้าเป็นโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงคือ ปลดออก หรือ ไล่ออก สำหรับข้าราชการ ต้องยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ.ร. กำหนดภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ ตามนัยมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๔.๓ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ของท่าน ท่านอาจขอตรวจหรือคัดรายงานสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่นให้อยู่ในดุลพินิจของผู้สั่งลงโทษจะอนุญาตหรือไม่

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ที่...../.....

เรื่อง ให้ข้าราชการออกจากราชการไว้ก่อน/พนักงานออกจากงานไว้ก่อน

ด้วย "[ระบุคำนำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา]" ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง) ตำแหน่ง..... ระดับ..... สังกัด..... กอง..... มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี รับเงินเดือนในอันดับ..... ชั้น..... บาท มีกรณีถูกกล่าวหาว่ามีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่อง ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและผู้ที่ถูกฟ้องร้องนั้น พนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้และอธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าผู้นั้นยังคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่หน้าที่ราชการ จึงสั่งให้ออกจากราชการ/ออกจากงานไว้ก่อน ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๗ และ ข้อ ๒๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ และการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงให้ "[ระบุคำนำหน้า ชื่อและชื่อสกุลผู้ถูกกล่าวหา]" ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ).....

(รองศาสตราจารย์ธรรมรักษ์ ละอองนวล)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ที่...../.....

เรื่อง ลงโทษปลดออกจากราชการ/ไล่ออกจากราชการ/ให้ออกจากงาน

ด้วย"ระบุคำนำหน้า ชื่อ ชื่อสกุล ผู้ถูกลงโทษ" ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง) ตำแหน่ง.....(ชื่อหน่วยงานการศึกษา).....สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ชั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัย เรื่อง"ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี"

เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณี.....

และ ก.บ.ม./สภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่.....เมื่อวันที่.....ได้มีมติ

ลงโทษ"ระบุคำนำหน้า ชื่อ ชื่อสกุล ผู้ถูกลงโทษ" ปลดออกจากราชการ/ไล่ออกจากราชการ/ให้ออกจากงาน

ฉะนั้น อำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาพ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๔๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ และการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงให้ลงโทษปลด/ ไล่ "ระบุคำนำหน้า ชื่อ ชื่อสกุล ผู้ถูกลงโทษ" ออกจากราชการ (พนักงาน เป็นสั่งให้ออกจากงาน)

ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

(ลงชื่อ).....

(รองศาสตราจารย์ธรรมรักษ์ ละอองนวล)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี